BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ *weblapunk*: refkeresztur.hu
❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ ADÓSZÁMUNK: 18192232-1-42 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42 REFORMÁTUS EGYHÁZ ADÓSZÁMA: 0066

Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; lp.rkeresztur@gmail.com szabadnapja: kedd; Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com szabadnapja: szerda
❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemető információ Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com CSAK TELEFONON, MAILBEN!

refkeresztur.hu
ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Köszöntés
- Kezdő ének: 25:1 *(„Szívemet hozzád emelem…”)*

- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság

- Igehirdetés előtt: KÉ

- Alapige (ld. középen ⇨)
- Igehirdetés (ld. a túloldalon)

- Csendes imádság
- Imádság (a 264. ének alapján)
- Miatyánk

- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)

- Születésnaposok köszöntése

- Áldás
- Záróének: 434:1-2 *(„Vezess Jézusunk…”)*
- HIMNUSZ (imádságként)

Az Úr legyen Gyülekezetünk őriző Pásztora!

ISTENTISZTELET

Templomnyitás után

2020.június 28.

IDEJE VAN AZ ISTENHEZ TÉRÉSNEK...

címmel Igét hirdet: Kisturi Eszter - gyakornok

OLVASMÁNY: **LUKÁCS 13,1-5**
ALAPIGE: **PRÉDIKÁTOR 3,1-8**

1 Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje
minden dolognak az ég alatt. **2** Megvan az ideje a
születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak.
Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az
ültetvény kitépésének. **3** Megvan az ideje az ölésnek,
és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a
rombolásnak, és megvan az ideje az
építésnek. **4** Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az
ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és
megvan az ideje a táncnak. **5** Megvan az ideje a kövek
szétszórásának, és megvan az ideje a kövek
összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és
megvan az ideje az öleléstől való
tartózkodásnak. **6** Megvan az ideje a megkeresésnek,
és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a
megőrzésnek, és megvan az ideje az
eldobásnak. **7** Megvan az ideje az eltépésnek, és
megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a
hallgatásnak, és megvan az ideje a
beszédnek. **8** Megvan az ideje a szeretetnek, és
megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a
háborúnak, és megvan az ideje a békének.

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- *Pénteken* temettük el *Kanti Rezsőt* testvérünket. Szeretettel, együttérezve gondolunk családjára.
- *Horváth Kálmán* testvérünk búcsúztatása MA 12 órakor lesz templomunkban.
- KINYITOTT TEMPLOMUNK és URNATEMETŐNK – az ezekhez kapcsolódó tudnivalók, keretek, szabályok honlapunkon megtekinthetőek.
- A soron következő szerdán is, „kísérleti jelleggel” megtartjuk 9 órától a **Bibliaórát.** Mindenkit szeretettel várunk, akinek egészsége megengedi a részvételt!
- Péntek este 5 órától Ancora IFIt tartunk.
- A Házi Biblia Körök nyárra szünetelnek – ősszel folytatják találkozásaikat...
- Elkészült a konyha, köszönet azoknak, akik ezt szívükön viselték
- Köszönjük a 2021-es szajoli tábor előzetes felmérésére beérkezett maileket (közelített a 100 főhöz). A táborhelyet lefoglaltuk, Isten segítségében bízva 2021-re.
- Felállt az átmeneti időszakra a templomi fogadócsapat – áldást kérünk szolgálatukra; segítsük őket, instrukcióik betartásával!

Nyári feladatokra (pl. temető nyitás-ügyelés- zárás) várunk jelentkezőket (idősebb is lehet).
Infó, jelentkezés telefonon vagy mailben Szabó Zsuzsánál.

Megvan az ideje… - mondja a Prédikátor könyvének 3. fejezete 30-szor alapigénkben. Megvan az ideje… De mi van akkor, mikor valaminek nincs itt az ideje? Mi van akkor, mikor egész bensőnk súgja, hogy most nem ennek lenne az ideje? Mi történik akkor, mikor mind érezzük, hogy valami nem jókor, nem jó helyen, nem jó emberrel történik? Miért történnek olyan dolgok, amelyek után egy egész ország, egy egész világ sóhajt fel együtt: ennek nem így kellett volna történnie! Ennek még nem volt itt az ideje! Miért? Miért történnek olyan dolgok nap mint nap, amelyekről mindannyian tudjuk, érezzük, hogy nem jókor történnek az életünkben?

Miért könnyezik egy ország a Komjádi uszoda köré gyűlve, és miért súgja mindenki a másiknak a gyász csendjében: ennek nem most lett volna az ideje! Miért forronganak világszerte az afro származásúak? Miért haltak bele már többszázezren a koronavírusba, akikről mind érezzük, még nem most lett volna az idejük?! Miért?

Ma úgy érzem, nem csak én, hanem az egész ország, sőt az egész világ totyogó gyermekek értetlenségével áll, és kérdez: miért?

És sajnos vannak az életben olyan miértek, melyeket nem lehet egy gyors "mert" válasszal elfojtani. Mindannyiunk életében vannak ilyen miértek. Nem biztos, hogy ugyanazok, de vannak ilyenek. És vannak ilyenek az emberiség történelmében is. Miértek, melyeket hordunk magunkkal, cipelünk, újra és újra válaszokat keresünk, sőt követelünk, de sosem kapunk rájuk "azért, mert" válaszokat. És talán ez az egyik legnehezebb dolog a hívő életünkben. Ez, amit egy bölcs tanárom úgy fogalmazott meg a teológián, hogy a hitbeli felnőttséghez az is hozzátartozik, hogy megtanulunk együtt élni a miértjeinkkel.

De miért? Nos, ez az a "de miért?" kérdés, amire a Prédikátor könyvének írója viszont megadja a választ. Mert *(Isten) szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott. (Préd 3,11)* Ezért van az, hogy mikor a tanítványok Heródes vérengzéséről vagy a Siloámi toronyról beszélnek, és talán maguk között "azért, mert…" válaszokat gyártanak. (Hiszen a szöveg azt mutatja, hogy volt válaszuk: biztos azért történt velük ilyen, mert bűnösebbek voltak). Akkor Jézus nagyon gyorsan eloszlatja az "azért, mert" válaszok lehetőségét, és vele együtt annak a lehetőségét, hogy a tanítványok álnyugalomba ringassák *magukat(mi nem vagyunk bűnösök, velünk nem történhet ez meg").*

Mikor a tanítványok fejtegetnek, és gondolkodnak Heródes és a Siloámi torony áldozatairól, akkor Jézus nagyon egyszerűen ad választ a tanítványok miért kérdésére: felhívja a figyelmet az egyik legcsalókább emberi tulajdonságra. Arra, hogy mennyire rosszul vagyunk bűnös természetünkkel bekötve: akkor gondolunk magunkra, mikor nem kéne *(„ez kell nekem"," én fontosabb vagyok", a "lemondok róla, hogy segíthessek" helyett)*, és akkor foglalkozunk másokkal, mikor magunkkal kellene. A szálka és a gerenda esete. Mesterien tudjuk megtalálni a hibát. *(Azért ment tönkre a házassága… Azért nincs jó állása… Azért rosszak a gyerek jegyei… Azért nem szereti senki…)* Persze ezt nem mindig rosszindulatból tesszük! Van, mikor féltés, ijedtség, valós értetlenség az, ami miatt meg akarjuk érteni a másik ember életének eseményeit Isteni távlatban is.

De mikor a tanítványok Jézus közelében kezdenek egy ítélkező fejtegetésbe, akkor Jézus nagyon gyorsan pontra teszi őket. Konyhanyelven ennyit mond: "sepregessetek a saját portátok körül!" Azaz ne a másik életét vizsgáld, ne a másik traumájában keresd az értelmet, az Isteni választ, a megértést, hanem a sajátodban! A saját életedet, a saját Isten-kapcsolatodat tedd rendbe! Ha látod, hogy mennyi rossz történik a világban, akkor az egyetlen dolgod, hogy ezt figyelmeztetésnek vedd a saját életedre nézve! Minden tragédia, minden trauma, minden szomorú és félelmetes hír egy felkiáltójel neked és nekem is: „*ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek"*.

Ha a Prédikátor szófordulatával akarnék élni, ideje van a megtérésnek, az Istenhez való visszatérésnek! Ideje van az Istennel való kapcsolatunk rendezésének. Most. Nem holnap, nem holnapután, hanem most. Mert ma még lehet, ma még szabad…

És ha az Istennel való kapcsolatod rendben van, akkor nagyot fordul a világ. Mert akkor az egész világra másképp tekintesz majd! A jó dolgokra pont ugyanúgy, mint a rossz dolgokra! Nem, azt nem állítom, hogy hívőként nem lesznek majd hatalmas „miért?" kérdéseid. De azt állítom, sőt hirdetem, hogy mások lesznek ezek a miért kérdések! Mert a miértekkel Isten gondviselő szeretetében kell együtt élned! Abban a biztos tudatban, hogy az Ő akarata nélkül *„egyetlen hajszál sem eshet le a fejedről, sőt inkább minden a javadra kell, hogy szolgáljon"*. Még az is, amiről úgy érzed, nem jókor jött az életedbe. Még az is, aminek az okát nem érted. Még az is, ami kihívás elé állít. Isten tenyerén ezeket is másképp, nyugodtabban fogadjuk el. Mert hisszük, tudjuk az élet nevű harcban nem vagyunk egyedül. ***És a próbákban ideje van annak is, hogy Isten megsegítsen bennünket.***

A Prédikátor könyve azzal a céllal íródott meg több ezer évvel ezelőtt, hogy a következő generációknak is megtaníthassa az író bölcsességét: *amíg Istenen kívül keresed, nem fogod megtalálni az élet értelmét.* Pont azért, mert az élet rendje csak elmélet! Mert Heródes vérengzik, mert ledől a Siloámi torony... És mindannyiunknak számtalan saját „mert"-je van...

Az élet értelmét csakis az életet-adó Istenben találhatod meg. De ha benne megtalálod, akkor olyan mélyen tárul fel neked, melyet el sem tudsz képzelni előtte! Megérted - a Prédikátorral együtt, hogy **Isten nélkül az élet hiábavalóság, Istennel viszont mindennek ideje és értelme van.** Nem biztos, hogy mi is felfogjuk az értelmét, hiszen Isten útjai és gondolatai nem a mieink, de legalább tudjuk, hogy nála minden a legjobb kézben van. És igen, ez néha nehéz. Nehéz, mikor nincs "azért, mert" válaszunk az emberek súlyos "miért?" kérdéseire. És még nehezebb, mikor nincsenk "azért, mert" válaszaink a saját "miért?"-jeinkre… Mert csak azt tudjuk elmondani, hogy bűneset, romlott világ, az élet része, nem Isten akarata...Tényleg nehéz. De ha tudod, látod, átéled, hogy Krisztusban Isten új utat, örök életet készített, akkor megérted, hogy a Prédikátor szavai hogyan válnak valósággá a te életedben. Megérted, hogy a te életedben is ideje van a születésnek, a meghalásnak, a kettő között pedig sok minden másnak is: örömnek és bánatnak is. És ideje van annak is, hogy felismerd, ki Jézus Krisztus. És benne megértsd, hogy Isten előtt a saját életeddel kell elszámolnod, és nem másokéval. Jézus óva inti a tanítványokat az ítélkezéstől, az okoskodástól, a megmondástól, a törvényeskedéstől. Arra szólítja fel az embereket, hogy tegyék rendbe a saját életüket. Persze, ezzel nem azt mondom, hogy a mi életünk független a többi ember életétől, és nem azt mondom, hogy nincs közünk mások életéhez, de csak úgy van közünk mások életéhez, ahogyan ebben Jézus Krisztus példát adott. Irgalommal. Belenézve a tükörbe, amit Isten tart elénk, és a magunk ügyét rendezve. ***Ha pedig a magunk ügyében kegyelmet találunk, lehetetlen lesz, hogy másokhoz ne igyekezzünk másokkal is kegyelmesek lenni***.

Csak Jézus Krisztusban lehet megbékélni mások életével és a saját életünkkel. Csak az Isten Fiában lehet elfogadni, hogy a mi életünkben mikor jön el az öröm és mikor a szomorúság ideje.

Mert Jézus Krisztusban is mindennek megszabott ideje van! Ámen.

✎ Kisturi Eszter th.-gyakornok